

havnske Statter beløbe sig til. Jeg tør sige for mit eget Vedkommende, at en Skat af den Art er end ikke i Drømme faldet mig ind. At gøre en enkelt Skat til en saadan Generalhvidebue, som skal bære alle Kommunens Byrder, det er efter min Opfattelse, hvad jeg allerede har sagt før, et stort Misgreb; dertil er ingen Skat egnet, man vil derved absolut, under dette Forhold komme til urimelige Uretfærdigheder; men det er klart, at en Skat som den her foreslaaede i ganske særlig Grad maa siges ikke at være stiftet til at opfylde en saadan Mission. Og jeg kan overhovedet ikke tilbageholde den Bemærkning, at det forekommer mig, at man baade fra Københavns Kommunalbestyrelses og fra den højtærede Indenrigsministers Side har taget med nogen Valenhed paa hele dette Statsespørgsmaal. Forslaget i Sjøer tilfattede at komme ud over Vanskeligheden simpelthen ved at give Ret til at forhøje Indkomstkatten fra 3 til $4\frac{1}{2}$ pCt. Det kunde se ud, som om man havde tænkt sig, at en saadan lille nem Lov paa et Par Smaaliner kunde liste sig stilfærdig gennem Rigsdagen, uden at nogen lagde Mærke til den. Men da dette har vist sig ikke at laa til, og da der under Sagens Behandling er rejst Fordring om, at hele Statessystemet fornuftigvis skal tages under Overvejelse, naar man vil have forøgede Skatteindtægter, saa ved jeg ikke, hvorfor man ikke resolut springer ud i det og virkelig ogsaa tager hele Statessystemet under alvorlig Overvejelse. Det er nu 11 Maanedere siden, at den ofte omtalte Betænkning blev afgiven af Folketingets Udvalg, og jeg ved ikke, hvor lang Tid man egentlig gaar ud fra, at man behøver at have til sin Raadighed for at overveje denne Sag. Den skriver sig jo tilmed ikke en Gang fra i Sjøer, thi det var allerede i næstforrige Samling, at Spørgsmaalet var oppe. Allerede i en Betænkning, der blev afgiven af et Landsingsudvalg i Foraaret 1891, blev der stillet Forslag om Bemyndigelse for Kommunen til at kræve højere Skat. Den eneste Maade, hvorpaa Spørgsmaalet kan blive tilfredsstillende løst, er dog ved at tage samtlige bestaaende Statter og ny Skattereformer under grundig Overvejelse.

For saa vidt man nu imidlertid siger, at det for Kommunen drejer sig om hurtig

at skaffe ny Indtægter, meget vel, saa forekommer det mig, at man hellere maa tage en Række mindre Forøgelses fremfor at lægge alt over paa een Post. Dette er ikke blot bedre end den her foreslaaede ubegrænsede Huslejeskat; men det forekommer mig, at det i og for sig vilde være hensigtsmæssigt at tage Indtægtsforøgelsen med mindre Beløb paa en Række Punkter. Der foreligger for Øjeblikket i Folketinget Forslag om en Ordning af den interkommunale Bestatning. Hvad Resultat der vil komme ud af dette Lovforslag, ved jeg ikke, da jeg ikke er Medlem af det paagældende Udvalg. Men selv om man ikke skulde komme til nogen almindelig Ordning af den interkommunale Bestatning, hvorved nogle endog mene at kunne opnaa, at Københavns Kommune slet ikke behøvede at se sig om efter ny Statter, saa er der i alt Fald et Led i denne Lov, forekommer det mig, som man meget vel kunde tage ud og gøre til en selvstændig Lov. Det er Forslaget om Bestatning af Aktiefelskaber. Jeg erkender, at en Stat paa Aktiefelskaber har Karakteren af Dobbeltbestatning, og derfor principielt rammes af visse Indvendinger; men paa den anden Side ser jeg ikke rettere, end at det er en praktisk forsvarlig Stat, naar den ikke gaar ud over en besteden Størrelse. Ud denne Vej vilde man med et Par pCt. i København i alle Tilfælde rimeligvis kunne faa et Par Hundrede Tusinde Kr. ind. Hvis man da endvidere gav Kommunen Bemyndigelse til at forhøje Indkomstkatten med lad os sige $\frac{1}{2}$ pCt. og at kræve indtil 3 pCt. Huslejeskat, vilde man ad hver af disse to Veje kunne faa omtrent $\frac{1}{2}$ Million Kr. ind; Kommunen vilde saaledes i det hele kunne skaffe sig mellem 1 og $1\frac{1}{2}$ Million Kroners forøget Indtægt, og dette vilde foreløbig være fuldstændig tilstrækkelig til at møde alle de Krav, der stilles til dens Kasse. Derved vilde man utvivlsomt for en Mærkelig faa tilstrækkelige Indtægter, men man vilde i ethvert Tilfælde vinde tilstrækkelig Tid til at tage hele Statesspørgsmaalet under indgaaende Overvejelse. — I øvrigt skal jeg til Slutning kun sige, at jeg for dette Lovforslag maa udtale det samme, som jeg forleden udtalte angaaende Lovforslaget om Borgerrepræsentationsvalgene, at det er fremkommet saa sent, at